

TEXTY K ROZJÍMÁNÍ NA TÝDEN

27. 06. 2022 - 03. 07. 2022

motto týdne:

„ Hospodin občerstvuje mou duši.“

PONDĚLÍ 27. 06. sv. Cyrila Alexandrijského, biskupa a učitele církve

Am 2,6-10.13-16; Žl 50,16bc-17.18-19.20-21.22-23 Komentář: **Mt 8,18-22**

Odhodlání, které nesnese odkladu! Není právě neschopnost k činu příčinou nedostatku povolání, nechuti zavázat se – třeba i k manželství? Tedy strach ze ztráty (falešné) svobody?

ÚTERÝ 28. 06. památka sv. Ireneje, biskupa a mučedníka

Am 3,1-8; 4,11-12; Žl 5,5-6.7.8 Komentář: **Mt 8,23-27**

*I dnes chce Ježíš, abych jej následoval na rozbouřené moře v nestabilní loďce...
I dnes se mi zdá, že v nebezpečí spí. Dokážu k němu v těch chvílích volat?*

STŘEDA 29. 06. slavnost sv. Petra a Pavla, apoštolů

Sk 12,1-11; Žl 34,34 (33),2-3.4-5.6-7.8-9;2 Tim 4,6-8.17-18

Komentář: **Mt 16,13-19**

*Ježíš svěřuje Petrovi tím větší pravomoci, čím pevnější je jeho vyznání.
To, jak Pánu na jeho církvi záleží, ať mě naplňuje radostí a nadějí!*

ČTVRTEK 30. 06. Svatých prvomučedníků římských

Am 7,10-17; Žl 19,8.9.10.11 Komentář: **Mt 9,1-8**

Hřích nás někdy tíží víc, než fyzické neduhy. Ježíšova velikost tkví v tom, že nám navrácí čisté svědomí skrze odpuštění. Mnohdy je to víc, než uzdravení z nemoci...

PÁTEK 01. 07. sv. Árona (Aaron), velekněze SZ

Am 8,4-6.9-12; Žl 119,2.10.20.30.40.131 Komentář: **Mt 9,9-13**

*Ježíš dokázal objevit člověka v celníkovi, který měl nevalnou pověst.
Chci se to také naučit a tak zlidšťovat církev, instituce a společnost, ve které žiji.*

SOBOTA 02. 07. sv. Bernardin Realino, kněze SJ

Am 9,11-15; Žl 85,9.11-12.13-14 Komentář: **Mt 9,14-17**

*Kristovo poselství vyžaduje stále nový přístup. Není určeno k zakonzervování.
Nenechá se uzavřít do starých obalů! Je stále živé...*

13. neděle v mezidobí - Cyklus C 03. 07. 2022

*Ježíš učedníky posílá na misie. Jaký je úkol takového misionáře? Co přináší?
Možná to není jen úkol pro církevní specialisty. Misie je výzvou pro každého křesťana. Co tedy máme dělat?*

1. ČTENÍ

Závěrečná kapitola proroka Izaiáše (asi z 6. stol. př. Kr.) staví na obrazu mateřství. Děti jsou znamením života, budoucnosti. Velká část knihy byla věnována příchodu zachránce, vysvobozujícího ze zajetí a ponížení. Bůh dává naději. Jeruzalém jako hlavní město Izraele se stane dějištěm záchrany Božího lidu.

Iz 66,10-14c

Plesejte s Jeruzalémem, jásejte nad ním, všichni, kdo ho milujete, radujte se s ním, radujte se, všichni, kdo jste nad ním naříkali, abyste sáli do sytosti z prsu, který utěšuje, abyste pili s rozkoší ze zdroje jeho slávy. Neboť tak praví Hospodin: „Hle, přivalím na něj blaho jako řeku, jako rozvodněný potok slávu národů. Budete sát, ponesou vás na zádech a na klíně vás budou laskat.

Jako matka utěšuje svého syna, tak já vás potěším, v Jeruzalémě naleznete útěchu. Uvidíte to a vaše srdce se zaraduje, jak tráva vypučí vaše kosti. Hospodinova ruka se ukáže na jeho služebnících.“

ŽALM 66

Zpěv nad dílem Božím mohli zpívat nejen Izraelité, ale může tak činit každý, kdo zakusil Boží záchranu. Je to i naše modlitba...

Odpověď: **Jásejte Bohu, všechny země!**

Jásejte Bohu, všechny země, – opěvujte slávu jeho jména,

- vzdejte mu velkolepou chválu! – Řekněte Bohu: Jak úžasná jsou tvá díla!

Ať se ti koří celá země, ať ti zpívá, – nechť opěvuje tvé jméno.

– Pojd'te a pozorujte Boží skutky: – podivuhodně jednal s lidmi!

Moře proměnil v souš, – suchou nohou přešli řeku, – proto se radujme v Bohu! – Vládne svou mocí navěky.

Pojd'te, slyšte, všichni bohobojní, – chci vyprávět, co prokázal Bůh mé duši.

– Bůh buď veleben, – že neodmítl mou prosbu, – že mi neodňal svou lásku.

2. ČTENÍ

Čteme závěr listu, kde svatý Pavel ukončuje svoji obhajobu svobody křesťanů od zachovávání předpisů Tóry (zjednodušeně je shrne do označení „obřízka“). Naší záchranou není ani obřízka, ani jiný předpis, ale Kristův kříž.

Gal 6,14-18

Bratři! Ať je daleko ode mě, abych se chlubil něčím jiným než křížem našeho Pána Ježíše Krista, kterým je pro mě ukřižován svět a já světu. Vždyť ani obřízka nic není, ani neobřezanost, ale nové stvoření. A na všechny, kdo se v jednání budou řídit touto zásadou, ať přijde pokoj a milosrdenství, totiž na pravé Boží Izraelity. A pro budoucnost ať mě už nikdo s těmi věcmi neobtěžuje! Vždyť já na svém těle nosím znamení, že náležím Ježíšovi.

Milost našeho Pána Ježíše Krista ať je s vámi, bratři! Amen.

EVANGELIUM

Navazujeme na minulou neděli. Ježíš zamířil do Jeruzaléma slavit poslední Velikonoce. Ale svatý Lukáš přerušil tok událostí velkou textovou vsuvkou. První téma, které Ježíš při této cestě otevřel, bylo následování. Nyní své učedníky posílá na misii. Ale také jim pomáhá neztratit z očí to nejpodstatnější – vlastní spásu.

Lk 10,1-12.17-20

Pán ustanovil ještě jiných dvaasedmdesát učedníků, poslal je před sebou po dvou do všech měst a míst, kam chtěl sám přijít, a řekl jim: „Žeň je sice hojná, ale dělníků málo. Proste proto Pána žně, aby poslal dělníky na svou žeň. Jděte! Posílám vás jako ovce mezi vlky. Nenoste měšec, ani mošnu, ani opánky. S nikým se cestou nepozdravujte. Když někde vejdete do domu, napřed řekněte: ‘Pokoj tomuto domu!’ Bude-li tam člověk hodný pokoje, spočine na něm váš pokoj, jinak se vrátí k vám. V tom domě zůstaňte a jezte a pijte, co vám dají, protože dělník má právo na svou mzdu. Nepřecházejte z domu do domu! Když přijdete do některého města a přijmou vás tam, jezte, co vám předloží, uzdravujte tamější nemocné a říkejte jim: ‘Přiblížilo se k vám Boží království!’ Když přijdete do některého města a nepřijmou vás, vyjděte do jeho ulic a řekněte: ‘I ten prach, který se nám ve vašem městě přichytil na nohou, vám tu strásáme. To si však pamatujte: Přiblížilo se Boží království!’ Říkám vám: Sodomě bude v onen den lehčeji než takovému městu.“ Dvaasedmdesát učedníků se vrátilo a s radostí řekli: „Pane, dokonce i zlí duchové se nám podrobují ve tvém jménu!“

Odpověděl jim: „Viděl jsem satana padnout jako blesk z nebe. Dal jsem vám moc šlapat na hady, štíry a přemáhat všechnu nepřítelovu sílu a vůbec nic vám nebude moci uškodit. Ale radujte se ani ne tak z toho, že se vám podrobují duchové, spíše se radujte z toho, že vaše jména jsou zapsána v nebi.“

K ZAMYŠLENÍ

Ježíš nedává učedníkům seznam věcí, které si mají zabalit s sebou, když jdou na misii. Co jsou ty zásadní skutečnosti, které misionář potřebuje pro svoji práci? Nezamluvit svůj úkol (pozdravovat se s kdekým), nést pokoj a nikoli prokletí, být pokorní a nevybíraví nejen v jídle, ale i v tom, kdo nám přišel do cesty. Úkolem je přinést Boží království, nikoli poučky, úkoly či strach z Boha. A přestože byli učedníci nezkušení, přineslo jejich počínání ovoce. Možná právě toto je zásadní: Tak často se bojíme mluvit o své víře! Když se ale s pokorou a odevzdaností pustíme do díla, zjistíme, že jde o Bohem požehnanou a skvělou zkušenost, a to i přes nástrahy Zla.

Aaron rodný bratr Mojžíše (Moyses) byl povolán za jeho mluvčího a vystupoval s ním zejména při jednání s faraónem. Byl závislý na Mojžíšovi a bez vlastní iniciativy. Když měl být pod Sinají Mojžíšovým zástupcem, jednal hříšně podle přání a vůle lidu. Po Mojžíšově návratu se hned přiklonil zpět na jeho stranu a provinění litoval. Stal se prvním starozákonním veleknězem.

Pro nedostatek důvěry zemřel před doputováním do zaslíbené země, na hoře Hór.